

До кінця 2025 року серед українських операторів БПЛА та фахівців у галузі безпілотної авіації зросло усвідомлення системних прорахунків. Незважаючи на збереження високої ефективності у знищенні російської піхоти та **наближення** рівня безповоротних втрат до темпів поповнення ЗС РФ, а також створення у прифронтовій смузі пристріляних «кіллзон», російські штурмовики продовжували просуватися вперед, просочуючись через розріджені українські позиції та закріплюючись на тактичній глибині, нехай і зазнаючи значних втрат. Надалі вони розсіювалися в прифронтовій зоні, де знищували українських операторів дронів, мінометні розрахунки та логістику, змушуючи СОР відступати.

Ще до цього аналітики **почали говорити** про те, що ЗС РФ скоротили, а то й подолали відставання від Сил оборони у сфері безпілотних технологій. Інноваційне використання дронів — перевага, яка тривалий час залишалася за СЗО і застосовувалася для компенсації нестачі живої сили та техніки, — у 2025 році почала поступово зникати.

Американський доброволець Раян О'Лірі, який влітку 2025 року залишив службу в ЗСУ, **написав** у січні 2026 року допис (зараз його видалено), у якому порушив проблеми Збройних сил. На його думку, Україна, не програючи війну дронів на тактичному рівні, програла її оперативну та стратегічно, тому що «не визначила контроль над глибиною як мету».

Його головна думка зводилася до наступного: війни виграються не в окопах, а на глибині 10-40 км за ЛБС. Якщо противник може вільно переміщати техніку, паливо, боєприпаси та «дроноводів» — він контролює сектор, навіть якщо втрачає більше солдатів в окопах. Саме так діяли ЗС РФ у 2025 році, зокрема центр «Рубікон», стрімко нарощуючи застосування таких безпілотної, як, наприклад, «Молнія».

Цей недорогий російський FPV-дрон літакового типу використовується і для розвідки, і як дрон-камікадзе, і як носій інших FPV. У своєму дописі від 9 березня 2026 року Бескrestнов **вказав**, що «Молнії» вкрай складно придушити за допомогою РЕБ. Проблема, за його словами, полягає в тому, що невідомо, на якій частоті відбувається керування: безпілотної лише приймає сигнал пульта, але не передає жодної телеметрії у відповідь.

Спеціально для The Insider аналітики СІТ підтвердили, що ЗС РФ почали зосереджувати зусилля на ударах по оперативному тилу Сил оборони раніше й досягли певних результатів. У битві за Покровськ (до 2016 року — Красноармійськ) у 2025 році це проявилось особливо чітко. Однак, на їхню думку, ключова відмінність між сторонами полягає в якості розвідки: у цьому компоненті Росія помітно поступається.

Читайте також: **Для переламу у війні ЗСУ потрібні далекобійні системи, міномети та снаряди різних калібрів**

Практика, за якої удари по завідомо невійськових цілях все одно «зараховуються» і передаються по ланцюжку нагору як успішні, додатково уповільнює і без того нешвидкий прогрес у цій сфері. З цієї причини, зокрема, спостерігаються регулярні удари по об'єктах на кшталт будівель ферм в оперативному тилу, які в реальності виявляються саме сільськогосподарськими об'єктами з худобою або зерном, а не, наприклад, ангарами з технікою, як це, ймовірно, відображається у звітах.

Водночас завдяки більшим можливостям навіть за умови порівняно низької ефективності російських ударів завдані збитки залишаються значними. Військовий експерт Кирило Михайлов також вважає, що на ефективність російського «міддлстрайка» негативно вплинуло «відключення нелегальних терміналів Starlink, оскільки це обмежує керування дронами на великій глибині та змушує вдаватися до досі недосконалих систем «машинного зору», які, зокрема, не відрізняють військові цілі від цивільних».

Новий міністр оборони України Михайло Федоров, призначений на цю посаду в січні 2026 року, окремо наголосив на проблемі ураження цілей на оперативній глибині. У **виступі** у Верховній Раді перед призначенням він визначив технологічну трансформацію армії як ключовий пріоритет.

«Нам потрібно терміново впровадити нові засоби, зокрема дрони, які дозволять збільшити глибину ураження ворога. Ми це рішення вже прийняли на позаминулій Ставці і тепер втілюємо в життя. Тобто аналоги російських „Молній“

повинні з'явитися у нас, у нас велика кількість виробників, які цим займаються», — заявив Федоров.

Читайте також: **ЗСУ створили зону абсолютної смерті: перевага України у сфері безпілотників може зірвати наступ рашистів у 2026 році**

Технології для «міддлстрайк»

У тій же промові Федоров наголошував на важливості співпраці з іноземними партнерами. І вже з початку березня цього року почали з'являтися (1, 2, 3) повідомлення про застосування українськими операторами дронів **НХ-2** виробництва німецької компанії Helsing. НХ-2 з Х-подібним крилом, швидкістю до 220 км/год, вагою 12 кг, дальністю до 100 км і наявністю наведення за допомогою «машинного зору» здатні діяти в умовах РЕБ і об'єднуватися в рій.

Вони наближаються до цілі без зв'язку з оператором і вимикають двигун на фінальному відрізку траєкторії, що ускладнює їх виявлення. НХ-2 позиціонується як високотехнологічний аналог російського «Ланцета» і призначений для ураження бронетехніки, артилерії та інших військових цілей, у тому числі інженерних споруд. Примітно, що раніше повідомлялося про відмову української сторони від розміщення замовлень на ці безпілотники через виявлені дефекти (1, 2). Судячи з усього, виробнику вдалося їх усунути.

Одночасно з цим в Україні розвивалося власне виробництво безпілотників літакового типу «міддлстрайк». У вересні 2025 року українська компанія Fire Point представила апарат цього класу для ураження прифронтових цілей із 105-кілограмовою боеголовкою.

Йдеться про дрон FP-2, який загалом повторює конструкцію далекобійного безпілотника FP-1, але має можливість керування оператором і здатний літати за складною траєкторією до цілі на відстань до 200 км. Головна його особливість — керування через Starlink, що практично робить дрон нечутливим до російських систем РЕБ.

Коли є власні засоби у вигляді БПЛА типу FP, дорогі балістичні ракети, зокрема АТАСМС, вже не відіграють такої важливої ролі, як два роки тому, **констатує** український військовослужбовець, ведучий Telegram-каналу «Офіцер». Зазначається, що за останні п'ять місяців дронами FP-2 було **завдано більше ударів**, ніж далекобійними «Рубаками» за весь час спостережень.

В той же речі Федоров підкреслював важність роботи з іноземними партнерами. І уже з початку березня цього року стали появлятися (1, 2, 3) повідомлення про використання українськими операторами дронів **НХ-2** виробництва німецької компанії Helsing. НХ-2 з Х-образним крилом, швидкістю до 220 км/ч, вагою 12 кг, дальністю до 100 км і наявністю донаведення за допомогою «машинного зору» здатні діяти в умовах РЕБ і об'єднуватися в рій.

Они выполняют подлет к цели без связи с оператором и выключают двигатель на финальном участке траектории, что затрудняет их выявление. НХ-2 позиционируется как высокотехнологичный аналог российского «Ланцета» и предназначен для поражения бронетехники, артиллерии и других военных целей, в том числе инженерных сооружений. Примечательно, что ранее сообщалось об отказе украинской стороны от размещения заказов на эти беспилотники из-за выявленных дефектов (1, 2). По всей видимости, производителю удалось их устранить.

Одновременно с этим в Украине развивалось собственное производство беспилотников самолетного типа «миддлстрайк». В сентябре 2025 года украинская компания Fire Point представила аппарат этого класса для поражения прифронтовых целей со 105-килограммовой боевой частью.

Йдеться про дрон FP-2, який загалом повторює конструкцію далекобійного безпілотника FP-1, але має можливість керування оператором і здатний літати за складною траєкторією до цілі на відстань до 200 км. Головна його особливість — керування через Starlink, що практично робить дрон нечутливим до російських систем РЕБ.

Коли є власні засоби у вигляді БПЛА типу FP, дорогі балістичні ракети, зокрема АТАСМС, вже не відіграють такої важливої ролі, як два роки тому, **констатує** український військовослужбовець, ведучий Telegram-каналу «Офіцер». Зазначається, що за останні п'ять місяців дронами FP-2 було **завдано більше ударів**, ніж далекобійними «Рубаками» за весь час спостережень.

МАДЯР

Окрім FP-2, з **минулого** року для ударів по «середньому тилу» **використовується** безпілотник RAM-2X — український аналог «Ланцета», що має Х-подібну форму і завдяки ретранслятору здатний вражати цілі на відстані понад 100 км. Також ЗС **застосовують** боеприпас типу «булава» з робочою дальністю понад 100 км і гарантованим часом польоту 75 хвилин.

У 412-й бригаді Сил безпілотних систем Nemesis використовують однойменні дрони сімейства важких українських безпілотників «Баба-Яга», здатні вражати цілі на відстані до 60 км. Запускають їх переважно в темний час доби. Серед цілей БПЛА

11

Nemesis — бронетехніка, системи ППО, склади з боєприпасами. Її постійно вдосконалюють залежно від завдань. Інтегрований у Nemesis термінал Starlink дозволяє керувати дроном з будь-якої точки.

Ще одним елементом технологічної трансформації стало масове переналаштування частот управління. Ця зміна викликала занепокоєння серед проросійських військових кореспондентів. За **словами** одного з них, Андрія Філатова, українські дрони почали працювати на нестандартних частотах у діапазоні 9–10 ГГц і «завдавати ударів по логістиці на відстані 50–60 км».

Читайте також: **П'ятий рік пекла: Україна готується до війни на виснаження за планом на 3 роки**

Більшість засобів РЕБ на них не розраховані, а розробка нових займає від кількох місяців до року, **пише** російський мобілізований, автор каналу «Vault 8. Убежище № 8». У свою чергу Z-канал «ЗИМОВСЬКИЙ» у дописі від 13 березня 2026 року **відзначає** наростаючу технологічну кризу російських сил у «малому небі». Її суть — різке зниження ефективності РЕБ через перехід українських БПЛА на нові частоти, впровадження автономного наведення з «машинним зором», а також поява дронів-перехоплювачів, які систематично знищують російські розвідувальні БПЛА.

На його думку, у результаті утворюється зона підвищеної небезпеки на відстані до 15 км від лінії фронту, де логістика та пересування техніки значно ускладнені, а загальна перевага дедалі більше визначається не кількістю дронів, а якістю технологій та швидкістю їхньої адаптації. Російський військовослужбовець Святослав Голіков **наводить** повідомлення кількох своїх колег про те, що через «зашкалюючу активність» тактичних дронів за 15 км від передової «логістика померла» навіть у пішому порядку.

Українським військам вдалося змінити підхід не лише до оборони, а й до наступу. На початку березня (**1, 2**) Голіков уже відзначав зусилля ЗСУ, спрямовані на прискорене підвищення дронно-ударних можливостей загальновійськових з'єднань для формування «повітряно-ударних кулаків», здатних до оперативної реалізації маневру та концентрації безпілотних повітряно-ударних засобів. З ним згоден автор Telegram-каналу «Білоруський силовик», який **пише**, що українські сили навчилися компенсувати відсутність авіації дронами.

Ось так автор описує підготовку СОУ до контрнаступальних дій на стику Дніпропетровської та Запорізької областей: під час запуску на вузькій ділянці рою з 300–400 дронів одночасно на глибину близько 20 км створювався «повітряно-ударний кулак», іншими словами, завдавався масований авіаційний удар. Проводилася свого роду вогнева підготовка, після чого виконувався захід мобільних груп і груп закріплення. За ними просувалися розрахунки операторів безпілотників — і все повторювалося знову.

Український військовий оглядач Богдан Мірошников **зазначає**, що, хоча контрнаступальні дії не змогли створити загрозу російським військам в Успенівці та постачанню Гуляйполя, Силам оборони вдалося відкинути російських військових, збивши темп просування, і тим самим отримати перепочинок для організації оборони та запобігти виходу ЗС РФ на оперативний простір у напрямку на Запоріжжя.

Варто окремо зазначити, що одна з цілей українських наступальних дій — виграти час, щоб побудувати більше укріплень до того моменту, коли російські сили знову почнуть наступати. За десять днів у середині березня українські бійці вирили 22 нові системи окопів і майже 186 км ровів, а також натягнули 100 км колючого дроту, **з'ясував** дослідник під ніком Plaufra за супутниковими знімками. Усі ці перешкоди потрібні, щоб уповільнити російську піхоту та зробити її зручною мішенню для дронів.

Читайте також: **Уроки Покровська: чому українські оператори дронів розгромили два батальйони НАТО на навчаннях**

Як «мідлстрайк» зупиняє тактику «просочування»

Судячи з усього, технологічна трансформація вже почала давати плоди. Через нову українську тактику російській армії не вдається підвищити свої надзвичайно низькі темпи просування, і вона зазнає серйозних труднощів із перекиданням особового складу та матеріально-технічного забезпечення на лінію фронту. У зв'язку з цим показовим є **досвід** 412-ї бригади СБС Nemesis, яка наприкінці березня провела операцію зі зриву російської логістики в районі Гуляйполя.

Бійці батальйону Asgard, що входить до складу бригади, виявили ключові маршрути та часові вікна постачання противника, після чого почали завдавати концентрованих ударів, постійно змінюючи тактику. У результаті російська техніка не доходила до фронту, зривалися ротації та постачання боєприпасів, що істотно ускладнило для ЗС РФ будь-яке просування на цій ділянці. А коли в 20-х числах березня на південно-донецькому напрямку було **зафіксовано** спробу наступу колони техніки з північної околиці Гуляйполя, українські військові виявили її ще на виїзді з міста і завдали по ній удару.

Засновник СІТ Руслан Левієв **припускає**, що з поліпшенням погодних умов ЗС РФ відновлять наступ, застосовуючи перевірену тактику «просочування» із залученням штурмової піхоти та під прикриттям безпілотників «Рубікон» для ізоляції української логістики. Тактику «просочування» військові аналітики Майкл Кофман, Роб Лі, Конрад Музіка та Франц-Штефан Гаді **відзначили** як нову для цієї війни після поїздки на фронт влітку 2025 року. Нова тактика Сил оборони покликана зламати цю тактику: щоб піхота противника не могла просочуватися через розріджені бойові порядки, треба знищувати її ще до виходу до лінії фронту.

Z-«військ. кор.» Юрій Котенок у розлогіму дописі, серед іншого, **визнав** успіхи СОУ у

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

РЕКЛАМА

цій справі. «Будь-яке підведення/підхід резервів до ЛБС та спроба їх накопичення для наступальних дій, пов'язаних із проривом оборони противника, стають <...> проблематичними, а в більшості випадків і неможливими», — пише він.

Зокрема, на лиманському напрямку в березні у українських сил **спостерігалися** локальні успіхи, зумовлені цілеспрямованою зміною тактики. За **словами** офіцера планування батальйону БПЛА «Мара» 66-ї ОМБр, українські підрозділи кілька місяців тому змінили підхід до ведення бойових дій: акцент було перенесено з знищення піхоти противника на системне ураження операторів дронів та інфраструктури БПЛА, артилерійських позицій, логістичних маршрутів і районів зосередження.

Такий підхід дав відчутні результати: зменшилася кількість штурмових операцій, погіршилися постачання та можливості ротації, що дозволило поступово відвойовувати раніше втрачені позиції. Як підкреслює офіцер, в умовах, коли противник готовий нести значні втрати в живій силі, ефективними є удари по техніці та логістиці.

На думку Кирила Михайлова, «недавні успіхи України пояснюються скоріше не технологічним, а організаційним аспектом. Ті самі FP-2 були представлені ще пізніше тому, але почали масово застосовуватися для ураження цілей у «середньому тилу» лише в останні місяці».

У команді СІТ вважають, що успіхи СОР зумовлені сукупністю факторів.

- Розвідка. Силам оборони вдається ефективно виявляти значну кількість цілей в оперативному тилу російських військ. Таку здатність відзначали й раніше — про це регулярно говорили як самі військові, так і аналітики, які відвідували фронт, наприклад Майкл Кофман. Однак водночас вказували на брак засобів ураження цілей на такій відстані. Останнім часом ситуація почала змінюватися.
- Засоби ураження. Тривалий час Україна зосереджувала зусилля або на тактичних цілях у прифронтовій зоні (невеликі БПЛА — «скидання», FPV-дрони), або на ударах по стратегічному тилу (далекобійні безпілотники, що вражають об'єкти в глибині Росії). Для роботи по оперативно-тактичному тилу відповідних засобів фактично не було, за винятком ракет GMLRS, які обмежені і за кількістю, і за дальністю. Зараз же помітно нарощуються потужності з виробництва БПЛА з дальністю від 50 до кількох сотень кілометрів — саме вони, судячи з усього, стають основою «міддлстрайку».
- Організаційна структура. Йдеться про створення ефективного розвідувально-ударного контуру (як це називають у ЗС РФ) — системи, що забезпечує виявлення цілей та їх оперативну передачу підрозділам, які безпосередньо завдають ударів. Такі підрозділи повинні бути спочатку орієнтовані на виконання подібних завдань, а не займатися ними за залишковим принципом. До недавнього часу цей елемент якщо не повністю був відсутній, то був недостатньо розвинений.

Читайте також: **Поза межами блицкригу: як адаптація та технології визначають долю України у 2026-му**

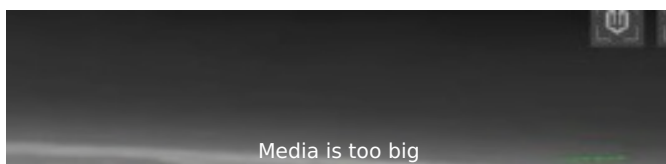
Знищення російської ППО

Якщо щодо знищення логістики противника між сторонами спостерігається певний паритет, то щодо ураження ППО Сили оборони у березні 2026 року однозначно вирвалися вперед, вважає Михайлов. «Перевагу ЗС РФ у „міддлстрайку“ відзначав той самий О'Лірі, що проявилася ще під час ізоляції логістики українського угруповання в Курській області й продовжилася під час захоплення Покровсько-Мирноградської агломерації. Зараз Силам оборони вдалося принаймні вийти на паритет у цьому відношенні, а в деяких аспектах, таких як знищення та придушення ППО, навіть перевершити росіян», — зазначає аналітик.

Вже кілька місяців ЗСУ проводять системну кампанію з виведення з ладу російської ППО. За **підрахунків** автора моніторингового проєкту Dnipro Osint (Гарбуз), з березня 2025-го по березень 2026 року зафіксовано щонайменше 365 ударів по цілях у «середньому тилу», причому понад третина з них припала на останні три місяці. Починаючи з листопада 2025 року в операціях стали брати участь підрозділи ГУР, ССО, СБС та СБУ, а географія ударів розширилася на весь фронт та оперативний тил. Майже половина всіх ударів припадає на російські радіолокаційні станції, пускові установки та інші елементи системи протиповітряної оборони на оперативній глибині.

МАДЯР

Згідно з **інформацією** Генштабу ЗСУ, за три зимові місяці вдалося знищити 55 російських систем ППО. Командувач СБС ЗСУ Роберт «Мадяр» Бровді **повідомив**, що в **рамках** «весняного ППОциду» за половину березня дроніводи вразили ще 27 одиниць ППО противника. Щомісяця **спостерігається** зростання кількості уражених і знищених ЗРК та ЗРПК. «Противник знайшов можливість вибивати FPV ППО (відразу комплексно), <...> що ми можемо протиставити? А нічого», — **сумує** Філатов. «Є відчуття, що якщо нічого не придумати для протидії масовим українським дронам на „Старлінці“, то за рік як мінімум у Криму система ППО або просто вийде з ладу, або почне витягувати на себе все більше ЗРК і РЛС з інших регіонів, оголоючи вже їх», — **повторює** йому автор Z-каналу «Воєнний Освідомник».

Ймовірно, твердження про використання в Криму українських безпілотників, оснащених терміналами Starlink, ґрунтується на даних інтерфейсу БПЛА, які видно на кадрах ударів, — а саме на зеленому хрестик в центрі екрана, **пишуть** аналітики СІТ. Очевидно, що відеосигнал був стабільним, — відео не переривається. У Криму Starlink не працює, тому цілком можливо, що використовувалися термінали Starshield, **розроблені** SpaceX для потреб військових і секретного зв'язку і не мають таких обмежень, як цивільні термінали. ЗСУ **отримали** Starshield у 2024 році.

Z-канал «Осведомитель», аналізуючи нещодавні атаки на територію РФ, **припускає**, що українські безпілотники могли використовувати супутниковий зв'язок Starlink за межами раніше встановлених зон покриття. Як аргументи наводяться випадки ударів по об'єктах, віддалених на десятки і сотні кілометрів від кордону, а також спостереження дронів з обладнанням, схожим на термінали супутникового зв'язку. На цій підставі робиться висновок про розширення фактичної зони роботи Starlink над низкою російських регіонів — над Белгородською, Курською, Орловською, Брянською областями та Краснодарським краєм.

Lasar's Group HGU

У середині березня Клеман Молен **наніс** на карту удари по об'єктах у Криму за останні два з половиною місяці. Серед них — склади боєприпасів, плавзасоби, ракетні установки, системи ППО та РЛС. Загалом за останні три місяці аналітик **нарахував** понад 300 успішних українських «мідлстрайків» по російських тилкових районах.

Водночас дослідник під ніком Daniele з OSINT-команди Tochnyi **опублікував** інфографіку з 553 цілями українських «мідлстрайків», атакованими за останні дев'ять місяців. OSINT-дослідник під ніком Vitaly **позначив** на карті зафіксовані удари по російських ЗРК і РЛС на оперативній глибині. Всього він нарахував 72 таких удари за останні три місяці, з них 41 — у березні 2026 року.

Читайте також: **П'ять причин, чому Україна продовжить боротьбу навіть без підтримки США**

Удари по російських ЗРК та РЛС в оперативному тилу за січень–березень 2026 року / Інсайдер

Протягом лютого та березня командування Сил оборони регулярно повідомляло про знищення таких ЗРК, як С-300ВМ (біля Маріуполя), С-400 «Тріумф» (у Криму), С-300В (у Луганській області). Також під удар потрапляли ЗРК «Оса» (у Запорізькій області), ЗРК «Тор» (1, 2, 3, 4), ЗРК «Бук» (1, 2, 3, 4) та ЗРПК «Панцир-С1» (1, 2, 3).

Зокрема, згідно з повідомленням бійців 429-ї бригади «АХІЛЛЕС», у лютому 2026 року лише на белгородському напрямку було знищено п'ять ЗРПК «Панцир-С1». За даними СБУ, російський ВПК виробляє до 30 таких комплексів на рік. Згідно зі статистикою, яку веде СБС, у березні кількість знищених ЗРК/ЗРПК помітно зростає.

Український OSINT-проект «Око Гора. Новини та аналітика» опублікував інфографіку ударів «мідлстрайк» по окупованих територіях України за березень 2026 року. Згідно з цими даними, у березні силами СБС, СБУ, ССО, ГУР та ВМС було уражено щонайменше 28 систем ППО та 14 одиниць РЛС. «Онлайн-табло» СБС показує, що у березні помітно зростає кількість уражених та знищених портативних РЛС. За підсумками березня повідомлялося про 55 уражених радіолокаційних станцій, 47 з яких — портативні. Переважна більшість була атакована в Криму.

Тут окремо слід відзначити удари по дорожніх ракетних комплексах, що перебувають на озброєнні ЗС РФ, таких як ОТРК «Іскандер», зокрема в Криму. За лютий і березень 2026 року дрони Сил оборони влучили у три позиції пускових установок цих комплексів і три позиції комплексу «Бастіон». Під удари «мідлстрайк» потрапляють і бази російського підрозділу «Рубікон» на окупованих територіях (1, 2).

Загалом у березні 2026 року українські БПЛА знищили такі російські РЛС, як «Подлет-К1», «Сопка-2», «Небо-У», «Ястреб-АВ», «Надгробіє», «Противник», «Імбір», «Каста» та інші. В результаті цих дій, ймовірно, російські сили були змушені перекинути в Україну частину маловисотних РЛС «Каста-2Е2» і «Подлет» з кордону з Фінляндією, звернув увагу OSINT-аналітик Athene Noctua.

Очевидно, що українське командування прагне створити коридор у російському радіолокаційному полі, через який далекобійні ракети та безпілотники ЗСУ зможуть проникати вглиб російської або окупованої української території. Не дивно, що для реалізації цього завдання обрано Крим і південь України. У цьому регіоні російська військова логістика вже тривалий час зазнає труднощів: Кримський міст використовувати небезпечно (російська армія **припинила** перевозити по ньому горючі та вибухові речовини після атак 2022 та 2023 років), піддаються атакам пороми (1, 2) та залізничні лінії (1, 2).

Все це створює об'єктивні труднощі для заміни та ремонту систем ППО, зокрема на місці. Так, у результаті атаки на Севастополь у ніч на **19 березня** було пошкоджено будівлю російського оборонного концерну «Алмаз-Антей» — центру з обслуговування та ремонту комплексів ППО РФ. При цьому залишити повністю беззахисним окупований півострів російська влада собі дозволити не може.

Читайте також: **Ціна «м'яса»: як «пояс фортець» Донбасу спалює трильйони рублів та останню надію Кремля й чому його не можна віддавати без бою**

Уникнення «війни на виснаження»

Передислокація РЛС та систем ППО з інших районів полегшує нанесення ударів українськими далекобійними дронами та ракетами по великих об'єктах (1, 2). Крім того, застосування засобів «міддлстрайк» дозволяє СОУ ускладнювати ЗС РФ перекидання особового складу та техніки для підтримки наступальних операцій. З урахуванням темпів розвитку та масштабування виробництва можна очікувати подальшого зростання кількості ударів по оперативних тилах.

Поки що складно однозначно оцінити, наскільки ці атаки вже вплинули на оперативно-тактичну ситуацію на фронті. Однак очевидно, що у 2026 році розгориться суперництво у сфері ударів по оперативних тилах, і обидві сторони зроблять ставку на «міддлстрайк», вважає експерт СІТ, який попросив про анонімність. Наразі, за його оцінкою, СОУ діють ефективніше, проте ситуація продовжує розвиватися, і баланс змінюється практично щомісяця.

«У 2026 році дійсно можна очікувати подальшого розвитку «міддлстрайку» в рамках переходу від тактичного застосування дронів до оперативно-тактичного, що є важливим, оскільки обидві сторони прагнуть повернутися до маневрених операцій замість політично невігідної війни на виснаження. Українці вже продемонстрували наступальні дії оперативного рівня, забезпечені дронами, на стику Дніпропетровської та Запорізької областей. Можна очікувати, що ЗС РФ тією чи іншою мірою спробують повторити ці успіхи, наприклад у рамках наступу на Запоріжжя або Слов'янсько-Костянтинівську агломерацію», — вважає військовий експерт Кирило Михайлов.

—
Анна Курагіна, опубліковано у виданні theins.press

Читайте також:

- **Перемога в кредит: що правда, а що неправда про стан російсько-українського фронту. Ситуація «на землі»**
- **Позиційне пекло 2026: чому за чотири роки великої війни маневр помер, а дрон став богом**
- **Про обстановку на фронтах, найближчих перспективах наступу ЗСУ та військовий потенціал путінської армії**
- **Курська битва війни на виснаження: проміжні підсумки контрнаступу ЗСУ**
- **Міфи про «диво-зброю» та реальність російського ВПК: де закінчується фізика і починається пропаганда**
- **Погляд «з поля» війни: Майкл Кофман про логіку виснаження та приховані загрози 2026 року**
- **Між минулим і майбутнім та чому нескінченні суперечки про події 2023 року не допоможуть фронту сьогодні**

 Share 0

Читайте «Аргумент» в **Facebook** и **Twitter**

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

ВІДЕО

Воїни «Альфи» СБУ — ТОП-1 серед підрозділів Сил оборони за результатами бойової роботи у квітні

Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань - за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку**

використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення. При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com